

Élménybeszámoló a közösségi házban

PÉCSBÁNYA A Pécsbányai Községi Házban szeptember negyedikén, pénteken Konkoly Thege György fotós volt a vendég. Az Utazóklub programsozortat soros előadójaként a művész a világ különböző tájain tett utazásairól, az út során szerzett élményeiről, az általa megismert kultúrákról mesélt az érdeklődőknek – mindezt persze rengeteg fotóval illusztrálva.

(fz)

Az egészségről lesznek előadások

PÉCS-SOMOGY Augusztus végétől szerdánként „Közünkben a legnagyobb kincs: az egészség” címmel szerveznek előadás-sorozatot a Pécs-Somogyi Kosuth Művelődési Házban. A következő alkalom szeptember 9-én lesz, az előadás címe: „Az egészségügyi ellátórendszer működése”.

(fz)

Egyre népszerűbb a cigány étterem

PÉCS-SERES Beszámoltunk már arról, hogy a Színes Gyöngyök Egyesület cigány lakáséttermet nyitott a Szondi-sétányon. Az üzemeltetők célja az, hogy a cigány ételek segítségével a kultúrát is népszerűsítsék. A terv eddig bevált: legutóbbi ottjártunkkor egyetlen szabad asztalt sem láttunk.

(fz)

Kérjük, jelezze a lakókörnyezetében felmerülő gondokat, megoldandó problémákat, példáulértéktű, követendő kezdeményezéseket!

katalin.wald@mediawork.hu

Sokan ezt a városrészt veszélyesnek tartják. Ön ajánlaná másoknak?

Békefi Balázs

– Újhegyen élek, nagyon szeretem ezt a városrészt, mert valóban egy nyugodt hely, minimális áthaladó forgalommal. A buszok elég gyakran járnak, így a közlekedéssel sincs semmi probléma. Az utcák nagyon hangulatosak, néhánynak egészen falusias hangulata van, ami számomra még barátaságabbá teszi ezt a helyet. Régebben kisebb-nagyobb problémákat azért okozott télen egy-egy nagyobb havazás, volt, hogy teljesen megakasztotta a közlekedést. Azonban manapság már ez sem okoz gondot, nagyon ritka, hogy ne lehessen feljönni busszal vagy kocsival. Úgyhogy én elégedett vagyok, szerintem igenis jó itt élni, bátran ajánlom másoknak is.

Juhász Réka

– Nem olyan régen költöztünk ide, de az eddigi élményeim alapján jó döntést hoztunk. Egy helyen megtalálunk mindent, bevásárlóközpont, szórakozási lehetőséget, de napközben tudunk sétálni is bátran, el tudjuk foglalni magunkat. A közlekedés az elkerülő útnak köszönhetően rendben van, nincs halálosan nagy forgalom, nem kell átmenni a városon, ha el akarunk jutni valahova. A közbiztonságot éri több kritika, de mi még semmi negatívumot nem tapasztaltunk. Gyakran látunk rendőröket az utcán, látszik, hogy figyelnek a biztonságra. A legfontosabb, hogy nyugalom van, szóval azt gondolom, az itteni rémtörténeteknek nagyobb a füstje, mint a lángja.

Kalányos

– Itt tanulok a Gandhi Gimnáziumban, s itt is lakom a kollégiumban. Úgy tapasztalom, hogy ez egy nyugodt városrész, sőt, megkockáztatom, kicsit talán unalmas is, legalábbis nekünk, fiataloknak. Lehetne mondjuk néhány hely, ahova el lehet menni bulizni, s akkor nem kellene bebuszozni a belvárosba. Szerintem az a kulcs, hogy ki tudunk jönni mindenkivel: ha tiszteletet adunk, azt is kapunk vissza. Nem tapasztalok különösebb ellenségeskedést, nem szoktak például beszólni nekünk. A rendőrök is jó fejek, látszik, hogy figyelnek a biztonságra, a nyugalomra. Úgyhogy összességében szerintem ez egy jó környék, érdemes kipróbálni.

Előnye egyben a hátránya is: alvóváros lett Vasas

Berényi Zoltán, a Vasasért Egyesület elnöke 1994-ben költözött családjával Pécs-Vasasra. Mint mondja, az albérlés után egy családi házban szerették volna folytatni életüket, a vasasi gyönyörű természeti környezet erre ideális megoldás volt.

– Ide köt a munkám, a helyi közösség, a falusias életmód. Szerelem a városi és falusi élet ötvözéséből fakadó előnyöket, közel van a város a maga gazdasági, kulturális és egyéb szolgáltatásaival, de mégis egy csendes, „idilli” környezetben, távol a város zajától lehet élni. Az emberek nyitottsága, befogadása, közvetlensége szintén fontos számomra. Nagy a közösségekben rejlő önszerveződő aktivitás, sok aktív klub, csoport, civil szervezet működik a területen.

– Esetleg van olyan is, ami nem tetszik önnek itt?

– Furcsa, de ami előny volt az előző kérdésnél, az egyben hátrány is: az elvárosiasodó egykori falu, mert ugyan az utóbbi években sokan költöztek ki, de az új emberek nem jelentek meg a közösségekben, így lassan alvóváros lesz Vasas. Öregszik a település, nincs számottevő munkahely, a fejlesztések hiánya miatt pedig megállt az idő, sokszor úgy érzem, mintha nem is Pécshez tartoznánk.

– Milyen változások kellenének?

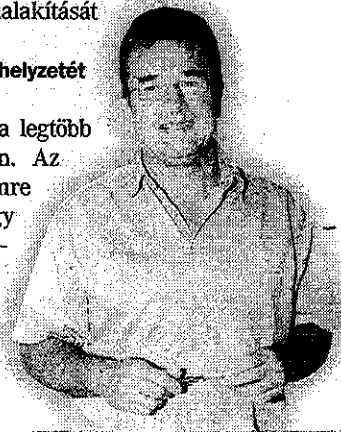
– Komplexen kezelve a gazdaságfejlesztést, munkahelyeket kellene teremteni, egyben kedvező letelepedési lehetőséget biztosítani a fiataloknak a gyermekvállalás ösztönzésével. Ezzel összhangban az időseknek nyújtott szociális szolgáltatásokra is nagyobb figyelmet kellene fordítani, csakúgy, mint a közbiztonság javítására.

– Milyenek az itt élő emberek?

– Nyitottak, közvetlenek, segítőkészek, de egyben kissé megkeseredettek is, hisz sokuk emlékezetében egy sokkal minőségibb közösségi élet emléke él, ami lehet, már nem hozható vissza, de a közösségek megerősítését, a bizalom fokozását, az élhető „falu” kialakítását elsődleges feladatnak kell lenni.

– Milyenek ítélik meg a városrész helyzetét Pécshez viszonyítva?

– Sajnos hátrányos helyzetű a legtöbb társadalmi-gazdasági mutatóban. Az eddigienél jóval nagyobb figyelemre volna az itt élőknek szüksége, hogy ne érezzék „másrendű” állampolgárnak magukat. Ebben részben talán szerepet játszik az is, hogy már mi magunk sem állunk ki magunkért. De akkor miért várjuk azt, hogy más ezt helyettünk megteszi?

István-akna: romokban a dicső bányászmuft

PÉCS Egykor még presztízsnak számított a pécsi István-akna lakni. Az 1925-ben épült bánya telep ipari műemléknek számít, ám a sorsa megpecsételődött, amikor 1998-ban befejeződött a kőszénbányászat, és a telepet lezárták. Az üresen álló épület-együttest ma már senki nem őrzi. Az idő és a sorozatos fosztogatások valódi szellemvárossá alakították a komplexumot.

A táj arculatát is meghatározó ipari műemlék a vasbeton aknatorony, amelynek földszintjén fogadóter található, a három szintes gépház pedig teraszos kialakítású pillérekre épült. Az „L” alaprajzú aknaházban volt az átriumos irodarész, a felolvasó, az öltöző és a fürdő. Híddal kötötték össze a kompresszorházat és a kapcsolóházat, ez gyakorlatilag egy nagyméretű ipari csarnok.

István-aknát a bánya bezárása után a bányavagyon-hasznosító kezelte, majd eladták, az elmúlt években több magáncég között is gazdát cserélt. A turisztikai fejlesztési tervek megvalósítása 2007-ben kezdődött volna, azonban a tulajdonos 2008 decemberében leállított minden tevékenységet, egy hónappal később a biztonsági őrök is levonultak a területéről.

A területre kétszáz szobás, négycsillagos szállodát, kétszáz férőhelyes idősek otthonát, konferencia- és báltermet, uszodát és wellnessközpontot, az erdő